

Otto Kern:
Die Herkunft des
Orphischen
Hymnenbuchs
Berlin 1910
*C. E. 91.

Ausser indem ihr gewidmeten Hymnus erscheint
"Intra auch in den vorhergehenden (XLVIII) der den
Sabazios gilt.

Da mir dieser noch nicht richtig verstanden
zu sein scheint, setze ich ihn hierher:

Kλόβι, πάτερ, Κρόνον τις, Σαβάζιος, αύδια δαιγος,
ὅς Βαλύχος Διδυοος, ἐρίθεονος, εργακιώνος
καὶ δικαιοσπασ, ὃς τε τερπεονέος οὐδε
Τυντος ἐνηγάδιος παρὰ θεον(sic) καθιηδηγος.
Ἄλλο, γάρ, οργυίας γένους, βασιλείας τάννων,
εννετονονονός οὐδεῖδος μετενόμονον.

Seit Lobeck nimmt man den Anfall eines Verses zwischen V. 3
und 4 an, der etwa gelautet habe:

καὶ αργανδονόνος οὐδὲ παρεργανόνος.

Hier fehlt kein Gedanke, alles ist in Ordnung; denn
Dionysos ist τερπεονέος, welcher in dem Schenkel des Sabazios
eingenähkt ist, dessen τερπελ in Hymn. XLIX ausdrücklich erwähnt
werden.

AKADHMIA

Σαβάγιον

146

W. H. Buckler:
Annual British
School at Athens
v. 21. E. 171

Οἱ Θεφίνοι ἔγρατο, κατὰ τὸν ιωνισμὸν των γεργυρίας,
ἴτινες γένεσις εἰπεῖν τὸν Hauck (Bresl. Philol. Abh. 43,
1911 v. 47) πίδειν δὲ ἐχοντας ταχθῆ πρότοις λίθους
τῶν 5η̄ς ἐν. υ. X.

Οἱ 482 "Urus" σύντομος εἰπεῖν τὸν Σαβάγιον { ἀφένται οὖτε.

Χλοή, πάτερ, Κρότον ωὶ, Σαβάγιον . . .

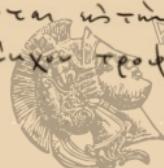
ὅς Βάνχη Διοκενον . . .

τοῦτο γενετέρας θεος λειτερούντος εἴλοτον

Τυράλην εἰ μάρτιον παρὰ δ' ηγετανακτίπεργον.

Οἱ δὲ 492 "Urus", αὐτερούσας μὴ τὸν πτλανταν ἀφένται οὖτε.

"Πτλανταν μετένθουν Βάνχου τρεπον, εώδεια μούρην.

ΔΙΑΔΗΜΑ